

Pålidelige amine blush-test

Problemer med vedhæftningen mellem lag eller til undergrunden er enhver overfladebehandlers store skræk, og der gøres ofte mange anstrengelser for at undgå skader.

”Amine blush” giver især problemer i flerlagssystemer da det ødelægger vedhæftningen mellem lagene. Det vil sige at man er nødt til at behandle overfladen før der kan påføres et nyt lag oven på det gamle. Det tager tid og koster ofte penge, så det skal helst undgås. Man kan selvfølgelig, som indarbejdet rutine, behandle overfladen før hver ny belægning påføres, men det kan være mere rationelt at undersøge om overfladen er ramt af ”amine blush” før man afrenser.

Fænomenet ”amine blush” opstår ved at der dannes carbamater på belagte overflader. Det sker når aminer på overfladen reagerer med luftens CO₂. I nogle tilfælde kan ”amine blush” ses som en olieret hinde på overfladen, men ofte er det usynligt for det blotte øje.

Ældre testmetoder har været baseret på at man via ændringer i pH-værdierne på overfladen kunne konstatere tilstedeværelsen af ”amine blush”. Det har dog vist sig at være en upålidelig metode som kan give fejlagtige resultater i såvel positiv som negativ retning. Det skyldes at forureningskilder såsom syreregn påvirker overfladens pH-værdier. De falske testresultater er en ulempe som kan give betydelige – og unødvendige – omkostninger til omarbejde.

For nylig har Elcometer Ltd. lanceret 2 nye testsæt som hurtigt og sikkert identificerer ”amine blush” på belægningsoverflader.

Amine blush-testsættene fås i to versioner: Swab-test model 139A som er ideel til analyse på stedet, og chip-test model 139C som gør det muligt at sende malingspåner (chips) eller prøver af små afskrabninger enten til en tredjepart eller til laboratoriet for yderligere analyse.

En lang række empiriske forsøg har vist at de nye amine blush-test model 139A+C er fuldt pålidelige. Det skyldes at der anvendes kemi til at teste specifikt for carbamater, og at koncentrationsniveauet oven i købet kan vurderes ved hjælp af et kolorimeter. Dermed undgår man ukorrekte testresultater.

Testene er meget simple at udføre. Med swab-test model 139A bruger man en vatpind til at pensle overfladen. Vatpinden stikkes herefter ned i en kontrolvæske. Med chip-test model 139C kommer man malingspåner eller små afskrabninger i kontrolvæsken.

I begge tilfælde holdes kontrolvæsken op mod en standard. Skifter testopløsningen farve, er der ”amine blush” på overfladen, og man skal derfor gribe til behandling før yderligere lag påføres.